

31.07.2023
PONEDELJEK

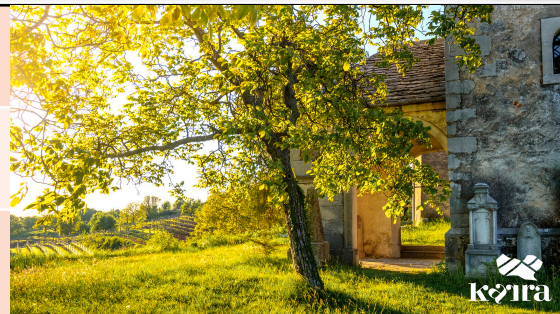
Ignacij Lojolski, ust. jezuitov

01.08.2023
TOREK

Alfonz Ligvorij, škof in c.učitelj

02.08.2023
SREDA

Porciunkula, spomin

03.08.2023
ČETRTEK

Eufronij, škof

04.08.2023
PETEK

Janez M. Viannay, duhovnik

05.08.2023
SOBOTA

Marija Snežna

06.08.2023

**JEZUSOVO SPREMENJENJE
NA GORI, praznik**

KRIŽ ob 19h

KRIŽ ob 19h

KAPELA ob
19h

KAZLJE ob
8.30

TOMAJ ob
10.00

+ JOŽE ŽVAB, Šepulje 15

+ NIKO MACAROL, Križ 201

++ TAVČAR, BENČIČ, GRGIČ, TOMAJ
19

++ ZLOBEC, Kazlje 7

ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

ŽUPNIJA TOMAJ
17 NEDELJA MED LETOM

Štev.31/LETO XI.

30. JULIJ 2023

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu

Iz svetega evangelija po Mateju ([Mt 13.44-52](#))

Tisti čas je rekel Jezus množicam:
»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skitemu na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skril. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo. Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde en sam dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi. Nadalje je nebeško kraljestvo podobno mreži, ki jo vržejo v morje in zajame ribe vseh vrst. Ko se napolni, jo potegnejo na obrežje, sedejo in odberejo dobre v posodo, slabe pa poméčejo proč. Tako bo ob koncu sveta: prišli bodo angeli in ločili hudobne od pravičnih. Pahnili

jih bodo v ognjeno peč. Tam bo jok in škripanje z zobmi. Ste doumeli vse to?«

Rekli so mu: »Smo.«

Tedaj jim je dejal: »Zato je vsak pismouk, ki je postal učenec nebeškega kraljestva, podoben hišnemu gospodarju, ki prinaša iz svojega zaklada novo in staro.«

Duhovna spodbuda

Zaklad skrit na njivi, trgovec z biseri

Smo na koncu 13.poglavja Matejevega evangelija, ki nam je ob teh nedeljah dal poslušati prilike, povezane z navzočnostjo Božjega kraljestva v človekovem srcu.

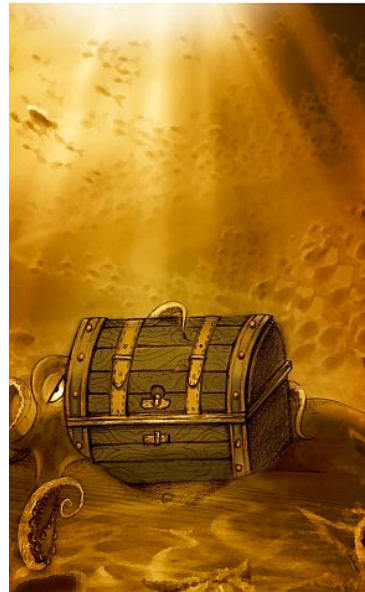
Jezus nam tudi danes govori v prilikah, vezanih na dve temi duhovnega življenja: odkritje zaklada (v smislu znajti se pred skritim zakladom ali iskanje trgovca z dragocenimi biseri, lahko pa bi dodali tudi ribičevo obilico rib) in posedovanje tega premoženja (ki se prav tako pridobi z »investiranjem« oziroma s prodajo vsega imetja).

Odkritje zaklada, sprva skritega, pripada tistim, ki se ne ustavijo, da bi imeli njivo, ampak tistim, ki načrtujejo, kopljejo in obdelujejo to njivo, dokler ne najdejo dragocene dobrine. In isto velja za iskalca biserov: išče nekaj, kar bo potem našel. Poklicani smo torej, da si življenja ne zadovoljimo s površjem, ampak v iskanju globljega smisla, ki se bo pustil najti v Svetem pismu in v Kristusu, pravijo cerkveni očetje.

Sveto pismo in Kristus sta tisti zaklad Cerkve, življenja vsakega vernika, vsakega »iskalca Boga« tako zelo, da se človek, ko ga najde, odpove malemu, nekaj, kar ima, za nekaj veliko večjega: hrepenenje po Bogu je po Gregorju Velikem način, kako »kupiti« najdragocenejše dobrine. Čudovita zgodba o puščavskih očetih pripoveduje:

»Nekega dne je k svojemu učitelju prišel učenec in mu rekel: "Učitelj, želim najti Boga."

Učitelj se je nasmehnil. In ker je bilo zelo vroče, je mladeniča povabil, da se z njim okopa v reki.

Mladenič se je potopil in gospodar je storil enako. Nato ga je dohitel in zgrabil tako, da ga je na silo držal pod vodo.

Mladenič se je nekaj trenutkov boril, dokler ga učitelj ni spustil nazaj na površje.

Nato ga je vprašala, česa si najbolj želi, ko je bil pod vodo. "Zrak," je odgovoril učenec:

»Ali si tudi ti želiš Boga na enak način?« je vprašal mojster.

»Če si tako želiš, ga ne boš našel. Če pa v sebi nimaš te najbolj goreče žeje, ti tvoj trud in tvoje knjige ne bodo nič koristile. Ne boš mogel najti vere, če je ne želiš kot zrak za dihanje."

Uporaba stavčne zveze "na koncu sveta" v zvezi s temi prilikami je, da bo vernik, ko bo našel dragoceni zaklad v Kristusu in torej v želji po večnem življenju, obdržal tisto, kar je dobrega v svojem življenju, tudi razsvetljeno s Svetim pismom, in bo zavrgel, se pravi odrinil, začel razločevati, razumeti, čemu se je treba izogibati, in tako pridobil polnost življenja, ki jo je odkril že v svojem zemeljskem življenju in si jo želel po veri in poslušanju Svetega pisma.

Po mnenju sv. Cirila Aleksandrijskega je ta način ravnanja blažen:

»Pisar je tisti, ki si je prihranil zaklad starega in novega znanja,

pridobljenega z nenehnim branjem Svetega pisma. Zato pravi blagor tistim, ki so vase sprejeli pouk postave in evangelija in zato iz svojega zaklada črpajo novo in starodavno«.

Blagrovan in moder je torej tisti vernik, ki je odkril zaklad Svetega pisma in mu ob poslušanju uspe po veri lastiti, brati svoje življenje v tisti globoki, božanski in usmiljeni novosti, ki se nam je razodela v Kristusu.

